

PAVLO III. PONT.
OPT. MAXIMO.

THOMAS CAMPEGIVS,

Episcopus Feltren. Felicitatem.

PROPTER ueritatem,
mansuetudinem, & iu-
stitiam, deduxit te mira-
biliter dextera Domini,
Paul e Pōr. Opt. Max. Iu-
stitia & iudicium præpa-
ratio sedis tuæ. Præuenit te Dominus in be-
nedictionibus, & posuit in capite tuo coro-
nam de lapide pretioso. Induit te Domi-
nus uestimentis salutis: & indumento iusti-
tiæ circumdedit te, quasi sponsum decoratum
corona, & quasi sponsam ornatam monili-
bus suis. Quia dilexisti iustitiam, & odisti
iniquitatem: propterea unxit te Deus, De-
us noster, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.
Dextera Domini fecit uirtutem: dextera
Domini exaltauit te. Talem decebat, ut ef-
set nobis Pontifex, sanctus, innocens, im-
pollutus, segregatus a peccatoribus. Erit
opus tuum iustitia. Pax & cultus iustitiæ,
silentium & securitas. Sedebit populus tuus
in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fi-
ducia, & in requie opulenta. Lætamini ita-

THOMAE CAMPEGII,
 BONONIENSIS, EPISCO-
 PI FELTRENENSIS, DE AVCTO-
 RITATE ET POTESTATE
 ROM. PONTIFICIS IN
 ECCLESIA DEI.

*Dominus noster Iesus Christus ascendens in caelum
 vicarium in terris dimisit, qui eius vice caput &
 rector ecclesiam regeret & gubernaret. Cap. I.*

V M de auctoritate Romani
 Pontificis in ecclesia dei, sit à
 nobis differendum; erit susce-
 pti laboris exordium expone-
 re, quòd, quamvis Christus
 Iesus, ut deus, & homo, caput sit uniuersae
 ecclesiae: ad Eph. cap. I. & IIII. &, quoad
 humanitatem, eiusdem sit naturae cum ho-
 minibus: consentaneum tamen fuit, & con-
 gruum, ut ex mortali factus immortalis, cum
 caelum conscendit, aliquem in terris dimitte-
 ret, qui eius vice caput & rector ecclesiam
 regeret, ad quem mortalem mortales, & ter-
 renum terreni homines, quibus coeli aditus
 ante obitum praeccluditur, confugere possent,
 in illis rebus, in quibus, pro humani generis
 imperfectione, iudice egerent, & direttore,
 ea ratione qua Deuter. xvi. constitutum

DE RESIDENTIA

EPISCOPORVM.

RESIDENTIAM Episcoporum in suis ecclesiis necessariam esse & opportunam, illos uero magna dignos reprehensione, qui non resident; comprobatur quamplurimis sacrae scripturae testimoniis, & sanctissimorum conciliorum decretis, & primo, Hier. x i i. Pastores multi demoliti sunt vineam meam, conculcauerunt partem meam, dederunt portionem meam desiderabilem in desertum desolationis, posuerunt eam in dissipationem, luxerunt super me desolatione: desolata est omnis terra, quia nullus est, qui cogitet corde. & capite x x i i i. Vos disperdistis gregem meum, & eiecistis eos, & non uisitastis eos. ecce ego uisitabo super uos malitiam studiorum uestrorum, dicit dominus.

His concordat Ezech. cap. i i i. Fili hominis, speculatorem dedi te de ore meo, uerbum ut annuncietis eis ex me. si dicente me ad impium, Morte morieris; non annunciaueris ei, neque locutus fueris, ut auertatur a uia sua impia, & uiuat; ipse impius in